U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu **mezi ním a Okresním soudem v Olomouci** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 21 C 194/2015, o zaplacení částky 15 785 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **BAJA Group s.r.o.,** se sídlem v Olomouci, Holická 1173/49a, IČO 27781755, zastoupené Mgr. Petrem Maršálkem, advokátem se sídlem ve Vsetíně, Stará cesta 676, a žalované **I. K.**,

t a k t o :

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 21 C 194/2015, o zaplacení částky 15 785 Kč s příslušenstvím, **j e s o u d .**

II. Usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 5. 8. 2015, čj. 21 C 194/2015-34, **s e z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

1. Návrhem ze dne 17. 2. 2017 se Český telekomunikační úřad (dále též „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl kompetenční spor vzniklý mezi ním a Okresním soudem v Olomouci ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 21 C 194/2015.

2. Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

3. Žalobkyně podala dne 27. 4. 2015 u Okresního soudu v Olomouci návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, jímž se domáhala, aby soud uložil žalované zaplatit jí částku 15 785 Kč s příslušenstvím. V návrhu uvedla, že poskytovala na základě Smlouvy o poskytování služeb č. 70120207 ze dne 16. 2. 2012 žalované telekomunikační služby BajaNet a žalovaná se zavázala řádně a včas za tyto služby hradit sjednanou cenu. Protože žalovaná tento závazek neplnila, podepsala nejdříve žalovaná uznání dluhu dne 27. 3. 2014, a následně se žalobkyní (zastoupenou na základě mandátní smlouvy společností CREOL

Invest s.r.o.) uzavřela dne 2. 12. 2014 dohodu o privativní novaci, v níž se zavázala uhradit částku ve výši 11 000 Kč ve splátkách po 500 Kč. Účelem dohody o privátní novaci bylo nahradit veškerá práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací novými právy a povinnostmi a umožnit žalované svůj již splatný dluh splácet. V důsledku neuhrazení jedné splátky se pak podle podmínek dohody stal splatný celý dluh.

4. Okresní soud v Olomouci usnesením ze dne 5. 8. 2015, čj. 21 C 194/2015-34, řízení zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok I.) a rozhodl o nákladech řízení (výrok II.). Soud vycházel z ustanovení § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále též jen „zákon o elektronických komunikacích"), a dospěl k závěru, že k rozhodování sporů ve věcech úhrady za telekomunikační služby je příslušný Český telekomunikační úřad.

5. Český telekomunikační úřad s postupem okresního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. V návrhu odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010-9, ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, a ze dne 19. 8. 2014, čj. Konf 10/214-12, ve kterých zvláštní senát vyslovil, že k tomu, aby mohl ve sporu rozhodovat navrhovatel, musí být splněna osobní a věcná podmínka stanovená v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel namítl, že v nyní rozhodované věci není splněn osobní ani věcný předpoklad pravomoci podle ustanovení § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, neboť podle článku II.a) dohody o privativní novaci byl závazek z původně sjednané smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací nahrazen novým závazkem vyplývajícím z dohody o privativní novaci. Tím nemůže být naplněn věcný předpoklad pravomoci, neboť nelze již mluvit o tom, že se spor týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Dále je navrhovatel toho názoru, že po uzavření dohody o privativní novaci již žalobkyně v předmětném sporu nemůže vystupovat jako osoba vykonávající komunikační činnost ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, stejně tak žalovaná nemůže vystupovat v pozici účastníka podle ustanovení § 2 písm. a) zmíněného zákona. K rozhodování ve věci proto není příslušný navrhovatel, ale okresní soud.

6. Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

7. Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Okresní soud v Olomouci a navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

8. Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozhodnutí č. 485/2005 Sb. NSS).

9. Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

10. Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele je splněn, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích (*„účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb“*), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích (*„uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací“*).

11. Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory je splněn, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích základní povinností účastníka resp. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

12. Zvláštní senát se nejprve zabýval tím, zda byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tedy zda se jedná o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé.

13. Podle obsahu spisu a stejně jako podle návrhu na vydání platebního rozkazu mělo k uzavření Dohody o privativní novaci č. X (dále jen „Dohoda“) dojít dne 2. 12. 2014. V Dohodě se smluvní strany dohodly, že jejím účelem je nahradit veškerá práva a povinnosti vzniklé na základě Smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací uzavřené dne 16. 2. 2012, novými právy a povinnostmi (privativní novace) a umožnit dlužníkovi svůj již splatný dluh splácet.

14. Privativní novace představuje v soukromoprávních vztazích způsob zániku závazku, kdy se na základě dohody stran dosavadní závazek ruší a nahrazuje se závazkem novým (srov. právní úpravu privativní novace v § 570 až 573 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, či nově v § 1902, větě první, a § 1906 a § 1907 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník). Základním předpokladem zrušení závazku

a jeho nahrazení novým je ovšem existence závazku. Z podstaty privativní novace vyplývá, že její podmínkou je vždy vznik nového závazku. Privativní novace je přitom samostatným důvodem vzniku závazku (který se nijak neopírá o samostatný právní důvod). Privativní novace působí zánik původního závazku, který již nelze obnovit.

15. V této souvislosti je možno připomenout, že pokud dohodu o novaci není existence původního závazku dotčena, a takový závazek trvá dále, jde o novaci kumulativní. Jestliže však v důsledku dohody stran původní závazek zanikne a je nahrazen závazkem novým, jde o novaci privativní. Jinak řečeno, pokud při dohodě o změně jeho obsahu závazek trvá, představuje novace (v tomto případě kumulativní) změnu závazku, pokud však závazek netrvá, představuje novace (u této alternativy – privativní) způsob jeho zániku. Z podstaty privativní novace vyplývá, že její podmínkou je vždy vznik nového závazku. Privativní novace je přitom důvodem vzniku závazku.

16. Žalobkyně sama svůj nárok uplatněný u okresního soudu opírá o uzavřenou Dohodu, kterou smluvní strany nahradily veškerá práva, uvedená v čl. I. Dohody novými právy a povinnostmi (není přitom věcí zvláštního senátu posuzovat případnou platnost či neplatnost takového ujednání stran). Za tohoto stavu tak žalobkyně neodvozuje svůj nárok z původní smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací, tudíž nevystupuje ani jako osoba, která tyto služby poskytuje. Ze stejného důvodu pak nelze ani žalovanou považovat za účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích. Protože žalobkyně odvozuje svůj nárok z Dohody o privativní novaci, nemůže být naplněn ani věcný předpoklad pravomoci, neboť nelze hovořit o tom, že spor se týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě.

17. Vzhledem k vyloženým následkům skutečnosti, že mezi účastníky byla uzavřena dne 2. 12. 2014 Dohoda o privativní novaci řídící se ustanoveními občanského zákoníku, jde o odlišný případ, než na který by bylo možno vztáhnout § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že *„Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku“*. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. V daném případě, jak výše uvedeno, však došlo ke změně obsahu závazku v důsledku privativní novace. Vzhledem k tomu nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro použití § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích.

18. Zvláštní senát proto uzavřel, že ve věci nebyla naplněna osobní ani věcná podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích. Pravomoc Okresního soudu v Olomouci je tak dána v celém sporu o požadovanou částku.

19. Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 5. 8. 2015, čj. 21 C 194/2015-34.

20. Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb., závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Olomouci pokračovat v řízení o podané žalobě.

21. Jak bylo shora předesláno, není věcí zvláštního senátu posuzovat případnou platnost či neplatnost ujednání stran. Je tedy nyní na soudu v občanském soudním řízení, aby zvážil, zda v projednávané věci jde o privativní novaci, a případně v rozsahu, v jakém shledá, že o privativní novaci nejde, řízení znovu zastavil a věc postoupil Českému telekomunikačnímu úřadu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. února 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu